

18. januar 2021. godine

RAD OD KUĆE: “Ni disciplinske mere ni otkaz ako zaposleni zanemari norme rada”

<https://www.bizlife.rs/rad-od-kuce-ni-disciplinske-mere-ni-otkaz-ako-zaposleni-zanemari-norme-rada/>

Iako je rad od kuće ove godine za neke grane postao “trend”, za neke je ova praksa više nametnuto pravilo nego izbor.

Poslodavci i zaposleni su se prilagodili koliko je to bilo moguće novonastalim okolnostima, ali u nekim oblastima, poput proizvodnje, rad od kuće nije bilo moguće organizovati.

Takođe nov model rada pokrenuo je i neke nedoumice u vezi sa zakonskim pravima radnika koji su poslani na rad od kuće pa su se tako mnogi zaposleni žalili da takav rad smatraju diskriminatornim jer poslodavac od njih očekuje da su mu na raspolaganju po ceo dan, da im se uskraćuje traženi godišnji odmor...

I dok poslodavci ukazuju da je zakonska regulativa takva da u nekim situacijama mogu biti na šteti, s druge strane sindikati ukazuju da radnici odlazili da rade od kuće bez bilo kakvog ugovora ili aneksa postojećeg ugovora, te prava i obaveze radnika i poslodavaca nisu bila jasno i u potpunosti regulisana.

Iz resornog ministarstva još na početku pandemije preporučili su da poslodavci gde god za to ima mogućnosti organizuju rad od kuće, ne smanjuju plate i ne otpuštaju radnike.

Dragoljub Rajić iz Mreže za poslovnu podršku u razgovoru za BIZLife portal kaže da su sva predviđanja da rad od kuće može zameniti rad u kancelarijima, prodavnicama, fabrikama u najmanju ruku, prema njegovom mišljenju naivna i da je to moguće samo u nekim sektorima, gde zaposleni rade uz računare i njihovo fizičko prisustvo na terenu nije neophodno, kao i u jednom delu sektora intelektualnih usluga i oblasti informaciono-komunikacionih tehnologija,

Rajić ukazuje i da postoje ograničenja u zakonskoj regulativi jer Zakon o radu nema razrađene procedure za praćenje učinka zaposlenih putem online platformi i softvera.

“Na primer, poslodavac ne može sprovesti ni disciplinske mere ili uručiti otkaz zaposlenom koji radi od kuće i zanemaruje norme rada postavljene od poslodavca ili čiji je učinak zbog ličnog nemara znatno slabiji”, ističe Rajić.

Dodatni problem predstavlja i pravni aspekt povrede tokom obavljanja rada od kuće ili prilikom izlaska zaposlenog od kuće (kada, na primer, on ode na neki fizički sastanak, u banku, poštu... zbog potreba poslodavca).

Poslodavac ne može znati da li se zaposleni povredio dok je obavljao terenski rad za firmu ili završavao lične poslove i ta dva ne mogu su jasno razdvojiti, a zakonski poslodavac je dužan da snosi štetu nastalu usled eventualnih povreda, navodi Rajić neke od problema.

Rajić podseća da je posle perioda mart-jun sprovedena anketa UNECE (Ekonomska komisija Organizacije UN za Evropu) i Mreže za poslovnu podršku u kojoj je 69,1 odsto poslodavaca odgovorilo da je priroda njihovog posla takva da nije moguće raditi od kuće, a 11,3 procenata je odgovorilo da je delimično moguće organizovati rad kod kuće, ali da jedan deo zaposlenih uvek mora biti i fizički prisutan u firmi u vidu dežurstava ili slično.

Blizu 20 odsto poslodavaca odgovorilo je da se u potpunosti može osloniti na rad od kuće svojih zaposlenih.

Rajić kaže da treba imati u vidu da anketom nisu bili obuhvaćeni oni najmanji, a to su preduzetnici kod kojih rad od kuće gotovo da nije moguć, tako da neke projekcije govore da u ukupnom broju firmi koje mogu organizovati rad od kuće ima svega oko 10 odsto onih koji celokupnu svoju delatnost mogu osloniti na rad od kuće..

Jednostavno struktura naše privrede je takva da zaposleni moraju biti fizički prisutni, kaže Rajić.

=====
Kako to izgleda u praksi?

Veljko Petrović, menadžer (Client Service Manager) u kompaniji Transcom Worldwide d.o.o. navodi primer da je ta kompanija preuzela plaćanje celokupnih troškova interneta zaposlenima, kao i električne energije (u srazmernom iznosu). Takođe, kompanija je obezbedila kompletnu IT opremu i infrastrukturu za bezbedno rukovanje podacima tokom rada od kuće.

Putni troškovi su obustavljeni jer zaposleni ostaju da rade kod kuće, a sva ostala davanja i nadoknade, bonusi ostali su na nepromenjenom nivou, navodi Petrović primer kako je rad od kuće organizovan u ovoj kompaniji.

“Interni pravilnik o radu je dopunjen i proširen uputstvima kako bi zaposleni i kod kuće imali osnovne smernice za bezbedan rad ne ugrožavajući sopstvenu bezbednost”, kaže Petrović za BIZLife portal.

=====
Predsednica Asocijacije slobodnih i nezavisnih sindikata (ASNS) Ranka Savić kaže za BIZLife portal da se od marta pojavilo više problema u vezi organizacije rada od kuće i da je to pokazalo da su neophodne dopune Zakona o radu.

Ističe da je osnovni problem što su radnici odlazili da rade od kuće bez bilo kakovog ugovora ili aneksa postojećeg ugovora, te prava i obaveze radnika i poslodavaca nisu bila regulisani.

Ističe da su zato predstavnici ASNS reagovali i uputili zahtev Ministarstvu rada da se pristupi izmeni Zakona o radu i da se preciziraju prava zaposlenih i poslodavaca jer su rad van prostorija poslodavca i rad od kuće dve slične ali različite kategorije i ima dosta nejasnoća i problematike u praksi.

Radnici su se tom sindikatu žalili na niz problema. Primera radi, imaju jedan računar u kući a više je članova kojima je potreban, do toga da se postavlja pitanje da li će im poslodavac platiti troškove prevoza, topli obrok...

Takođe, pitanje je bilo da li može biti osiguran od povrede, odnosno da li ima pravo na nadoknadu štete, a događale su se i prilikom rada kod kuće koji je zapravo kancelarija, kaže Savić.

Zatim radnici su se žalili na to da rade i po ceo dan, da ih poslodavci zovu posle zvaničnog radnog vremena te da to pokazuje da nije precizirano ni radno vreme, ni dužina pauze.

Kada je reč o zakonskoj regulativi, ekspert za radno pravo Olga Vučković Kićanović za BIZLife objašnjava da Zakon o radu predviđa članom 42 „rad na daljinu“, što može biti i rad od kuće, ali ta mogućnost data je kao jedan oblik rada van prostorija poslodavca, koji poslodavac i zaposleni dobrovoljno zaključuju.

Rad od kuće može se precizirati aneksom ugovora o radu ili rešenjem poslodavca, ako se zaposleni „premešta“ na rad od kuće, ili zaključivanjem ugovora o radu, ako se zasniva takav radni odnos.

Neophodno je definisati radno vreme, vreme pauze, prekovremeni ili smenski rad ako postoji potreba.

Trajanje i periodi radnog vremena mogu se fleksibilno urediti, ali u okviru koji predviđa Zakon o radu.

Sagovornica kaže da su joj se mnogi zaposleni žalili da rad od kuće smatraju diskriminativnim, obzirom da poslodavac od njih očekuje da su mu na „stand by“ ceo dan „kad su već kod kuće“, da moraju iskoristiti godišnji odmor do 30. jula, dok je onima koji rade kod poslodavca taj rok produžen do kraja godine.

Neretko se dešavalo da im se korišćenje odmora ne dozvoljava uz objašnjenje da su bili kod kuće što je za poslodavce sinonim za odmor.

Oči u oči: Šta će frilenseri tražiti danas u Vladi Srbije

<https://nova.rs/vesti/biznis/oci-u-oci-sta-ce-frilenseri-traziti-danas-u-vladi-srbije/>

Momentalna obustava slanja poreskih rešenja, poziva i opomena uslov je bez koga frilenseri neće pregovarati sa državom o svom statusu. To je, uz pregovore, jedan od dva zahteva kojim je Udruženje radnika na internetu prošlog oktobra započelo svoju borbu za pravedno oporezivanje. "Razrezani" iznosi idu do čak 80 odsto svega što su prihodovali u proteklih pet godina i razlog su što su frilenseri rešenje potražili prvo kroz predaju zahteva nadležnima, a potom i protestujući na ulici. Upravo tokom velikog protesta održanog u subotu, 16. januara, iz kabineta premijerke stigao je - poziv za pregovore.

Za jednim stolom danas će se, tačno u 15 časova, naći predstavnici frilensera i Vlade Srbije.

Udruženje radnika na internetu, posle gotovo tromesečne borbe, izdejstvovalo je pregovore sa premijerkom Anom Brnabić, ministrom finansija Sinišom Malim i direktorkom Poreske uprave Draganom Marković, o svom statusu i ogromnim, neplativim dugovanjima.

Suština njihove borbe je da žele da plate porez, ali fer i pravedan, bez retroaktivnog obračuna i naplate obaveza koje nisu mogli da koriste. Zato su pozivali na pregovore i pravdu potražili u protestima.

Miran Pogačar, predsednik Udruženja radnika na internetu za Nova.rs ne navodi mnogo detalja o sastanku koji sledi.

“Za nas je najvažnije da se odmah obustavi slanje poziva, rešenja i opomena frilenserima iz Poreske uprave i tek potom možemo da pregovaramo. Takođe, očekujem da se prvo reši pitanje retroaktivnog obračuna i naplate poreza i doprinosa. Na tome ćemo insisitirati”, rekao je Pogačar i istakao da će više detalja imati posle sastanka sa predstavnicima Vlade Srbije.

Pogačar je, gostujući u jutarnjem programu na televiziji NOVA S, podsetio da frilenseri dobijaju rešenja da plate poreze i doprinose za PIO i zdravstvo pet godina unazad, što sa kamatom dostiže i 80 odsto prihoda.

“Retroaktivna naplata poreza bez bilo kakvih prava, samo sa obavezama – ne dolazi u obzir”, poručio je Pogačar.

On je istakao da te iznose nijedan frilenser ne može da plati, niti bi, kako je rekao, trebalo to da učini po zakonu iz 2001. godine kada skoro niko nije radio preko interneta.

“Napлата naših obaveza treba da počne od onoga trenutka kada krene i primena novog zakona”, ukazao je Pogačar.

Podsetimo, frilenseri, kako je istakla Katarina Pavlović, pravnica Udruženja radnika na internetu, predlažu donošenje neke vrste leks specijalisa – posebnog zakona, kako bi se izašlo iz sadašnjih problema oko oporezivanja frilensera, kao i izmenu Zakona o radu iz koga je samozapošljavanje izbačeno 2014. godine, a kako bi bolje definisao status frilensera.

Miran Pogačar nedavno je za Nova.rs naveo da je do sada njihovim članovima uručeno oko 40 poreskih rešenja.

“Računamo da je oko 2.000 poziva uručeno od Nove godine do sada, a koji će uskoro, u roku od mesec, dva – postati rešenja. Kada je reč o prinudnoj naplati – stige su dve opomene pred prinudnu naplatu. Nadam se da ih neće biti. Ako bude prinudne naplate, preduzećemo, kao i do sada, konkretne akcije kao što smo perduzeli prošli put i u roku od dva dana organizovali protest”, rekao je Miran Pogačar, najavljujući današnji protest.

I Zaštitnik građana pokrenuo je postupak kontrole pravilnosti i zakonitosti rada Poreske uprave – upravo posle saznanja da su frilenseri dobili poziv da retroaktivno prijave i plate porez za nekoliko prethodnih godina. Zoran Pašalić je potvrdio da su se toj instituciji obraćali građani koji treba da “odjednom plate velike poreze za nekoliko godina unazad na prihode iz inostranstva koje ostvaruju kroz honorarni rad u oblasti IT usluga, grafičkog dizajna, držanja časova stranih jezika”.

Frilenseri nisu samo programeri i oni koji mesečno zarađuju velike sume novca. Među njima ima i nastavnika stranih jezika koji mesečno prihode od 300 do 500 dolara, što je čak i manje od prosečne srpske plate.

Mnogi od njih su se, kao što je Nova.rs već pisala, uredno javljali poreskim vlastima, raspitivali se šta i koliko treba da plate, ali su redom dobijali odgovore da “ne postoji njihova šifra” za oporezivanje ili, da su im “prihodi smešni” za oporezivanje, kao i da “treba da plate samo godišnji porez ako im prihod premaši određeni limit”, što su neki uredno plaćali.

Ni to im nije pomoglo da ih poreznici ne proglase za utajivače poreza i razrežu – milionske iznose duga, poput slučaja Vladimira Ilića, koji se bavi gejming industrijom. On je, tokom četiri godine, zaradio osam miliona dinara, uredno se javio poreskim vlastima, uredno platio godišnji porez na dohodak građana koji premašuju određeni iznos prihoda, da bi mu nedavno stiglo novo poresko rešenje sa navedenim dugom od čak – šest miliona dinara!

ПОЛИТИКА

„Dragi naši” poslali za petinu manje para

<http://www.politika.rs/sr/clanak/470954/Dragi-nasi-poslali-za-petinu-manje-para>

Stručnjaci Svetske banke u oktobarskom izveštaju predviđaju da će kod zemalja sa niskim i srednjim prihodima suma novca koju radnici migranti šalju u zemlje porekla biti manja do kraja 2021. za oko 14 odsto

„Dragi naši”, odnosno oni koji rade u inostranstvu, u godini pandemije su svojim porodicama poslali za petinu manje para. Oktobarski izveštaj Svetske banke ukazuje na tendenciju naglog pada priliva deviznih doznaka u Srbiju za 20 odsto u 2020. godini, potvrđuje za naš list Vladimir Grečić, profesor Ekonomskog fakulteta u Beogradu u penziji koji se godinama bavi problematikom priliva doznaka od naše dijaspore.

„Pandemija kovida 19 je, bez sumnje, imala negativan uticaj na sve tokove transakcija, pa i na devizne doznake migranata i iseljenika naše zemlje”, kaže on. S obzirom na to da je u srpska dijaspora poslala u matičnu državu više od 4,2 milijarde dolara u 2019. godini, za prošlu godinu mogla se očekivati „pošiljka” vredna više od 3,3 milijarde dolara. U godini pre korone priliv deviznih doznaka migranata u matičnu državu bio je manji za 4,7 od priliva u 2018. godini, a kao jedan od razloga za manji priliv navođeno je i to što su odlazile cele porodice pa nisu imale kome da šalju pare.

Stručnjaci Svetske banke u oktobarskom izveštaju predviđaju da će kod zemalja sa niskim i srednjim prihodima, količina novca koju radnici migranti šalju u zemlje porekla biti manja do kraja 2021. za oko 14 odsto.

„Naravno, taj pad će građane nekih zemalja primalaca deviznih doznaka pogađati više, a neke manje, sve u zavisnosti od odnosa doznaka prema BDP-u. Među najvažnijim faktorima koji dovode do pada doznaka su slab ekonomski rast i nivo zaposlenosti u zemljama domaćinima migranata, visoke cene nafte, slabljenje vrednosti valuta zemalja koje šalju doznake u odnosu na američki dolar”, kaže Grečić.

Smanjenjem će u 2020. i 2021. godini biti pogođeni svi regioni, a najoštrij pad očekuje se u Evropi i centralnoj Aziji (za 16 i osam odsto), zatim u istočnoj Aziji i na Tihom okeanu (11 i četiri odsto), na Bliskom istoku i u Severnoj Africi po osam odsto, u subsaharskoj Africi (devet i šest odsto), Južnoj Aziji (četiri i 11 odsto) i u Latinskoj Americi i na Karibima (0,2 i osam odsto).

„U ovoj pandemiji, negativni efekat smanjivanja izvora doznaka zahteva celovit odgovor ne samo zbog siromašnih zemalja, već i bogatih. Pre svega, globalna zajednica mora prepoznati korist zadržavanja migranata tamo gde jesu, u zemljama domaćinima, što je više moguće. Zadržavanje migranata pomaže zemljama domaćinima da održe i ponovo pokrenu osnovne poluge usluga u svojim ekonomijama i omoguće da doznake u zemlje primalaca nastave da teku, čak i ako su na znatno smanjenom nivou. Drugo, zemlje donatori i međunarodne finansijske institucije takođe moraju da se uključe da pomognu zemljama porekla migranata ne samo da se bore protiv pandemije, već i da ublaže šok gubitkom ovih tokova privatnog dohotka, baš kada je ovim zemljama sa niskim prihodima i krhkim ekonomijama najpotrebnija pomoć”, smatra Grečić.

Prema poslednjim podacima NBS ukupan priliv po osnovu doznaka (ličnih transfera) u periodu januar–oktobar 2020. iznosio je 2,508 milijardi evra, što je za 424,6 miliona evra (14,5 odsto) manje u odnosu na isti period prethodne godine. Preračunato prema aktuelnom kursu dolar–evro onih 3,3 milijardi dolara o kojima govori Svetska banka je oko 2,7 milijardi evra tako da su podaci manje-više slični.

Inače, NBS koristi metodologiju platnog bilansa MMF-a prema kojoj su doznake obuhvaćene kroz stavku koja se naziva lični transferi, a obuhvata: doznake radnika, penzije i druga socijalna primanja, kao i pomoć i poklone iz inostranstva, upućene fizičkim licima rezidentima Srbije

„Manji priliv doznaka je posledica pandemije virusa korona i njenog nepovoljnog uticaja na ekonomska kretanja u zemljama u kojima dominantno radi naša dijaspora. Prilivi doznaka niži su ne samo u Srbiji, već i na globalnom nivou. Uticaj pandemije na kretanja doznaka je dvojak. Pre svega, pad BDP-a u zemljama iz kojih se šalju doznake utiče na smanjenje raspoloživih sredstava koje ljudi mogu da izdvoje i da pošalju u matične zemlje. Dodatno, i same mere ograničavanja

kretanja u cilju suzbijanja širenja virusa, otežavaju prenos dela doznaka koji se ne obavlja putem zvaničnih kanala, to jest doznaka koje dijaspora donosi u gotovini”, kažu u NBS.

Trošak slanja

Baza podataka Svetske banke o cenama doznaka pokazuje da je globalni prosečni trošak slanja 200 dolara iznosio 6,8 odsto od vrednosti doznake u trećem kvartalu 2020. i uglavnom je nepromenjen od prvog kvartala 2019. godine.

To je više nego dvostruko od cilja održivog razvoja 2030. koji predviđa tri procenta.

Prosečna poljoprivredna penzija 11.893 dinara

<http://www.politika.rs/sr/clanak/470940/Prosecna-poljoprivredna-penzija-11-893-dinara>

U Srbiji 26.548 zemljoradničkih penzionera prima manje od najniže penzije koja je za oktobar 2020. iznosila 11.881,50 dinara. – Izmenom zakona o PIO problem bi bio rešen

Udruženje penzionisanih vojnih lica Srbije sačinilo je novi predlog izmena i dopuna Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju koji će dostaviti Vladi Srbije. Novi predlog izmena obuhvata pitanje upravljanja penzijskim fondom, ispravljanje diskriminacije prema poljoprivrednim penzionerima sa malim penzijama, ali i pitanje vraćanja duga države penzionerima koji je nastao posle uvođenja Zakona o privremenom uređenju načina isplata penzija .

Među predlozima je i ukidanje trajnih penala za sve one koji pre 65. godine života odu u prevremenu starosnu penziju, kao i pitanje vraćanja imovine PIO fondu. Ideja je i da se obezbede dodatna sredstva za penzijski fond kako bi on postao finansijski održiv i bez pomoći države, objašnjava Jovan Tamburić, predsednik ovog Udruženja.

Iako su sva ova pitanje goruća, on kaže da bi prioritet u rešavanju trebalo dati poljoprivrednim penzionerima, jer su njihova primanja ispod nivoa potrebnog za dostojanstvenu starost.

– Od oko 1,7 miliona penzionera – 163.684 su poljoprivredni, a svake godine se taj broj smanjuju dok se broj penzionera u drugim kategorijama povećava. Statistika kaže da u Srbiji ima oko 350.000 poljoprivrednih gazdinstava, ali je u fondu PIO svega 110.722 osiguranika, odnosno onih koji uplaćuju doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje. Istovremeno je i broj invalidskih i porodičnih penzionera u kategoriji poljoprivrednih znatno manji nego kod drugih – invalidskih 7,8 odsto u odnosu na 16,2 procenata, a porodičnih 11,7 odsto u odnosu na 22,3 odsto koliki je prosek kod svih kategorija. Ovi podaci svakako ukazuju da se o poljoprivrednim penzionerima ne brine baš mnogo – kaže on.

Problem je nastao kada je kao osnovica za najnižu penziju poljoprivrednika određeno 9. 000 dinara umesto 27 odsto prosečne zarade bez poreza i doprinosa u prethodnoj godini kako je za sve ostale penzionere

To potvrđuje činjenica da iako je, prema statistici PIO fonda, najniža poljoprivredna penzija za oktobar 2020. godine iznosila 11.893 dinara, penziju manju od tog iznosa primilo 26.548 osiguranika. Pritom se za porodične penzionere ovaj iznos smanjuje još za 30 odsto. Treba znati da je ovaj iznos manji i od visine prihoda na osnovu kojih se stiče pravo na socijalnu pomoć.

– Najniža penzija u kategoriji zaposlenih i samostalnih delatnosti u isto vreme iznosi 15.113 dinara, samo zato što je penzijskim zakonom 2011. godine kao osnovica za najnižu penziju poljoprivrednika određeno 9. 000 dinara umesto 27 odsto prosečne zarade bez poreza i doprinosa u prethodnoj godini kako je određeno u slučaju najnižu penziju u kategorijama zaposlenih i samostalnih delatnosti – objašnjava Tamburić.

U isto vreme PIO fond knjiži dugogodišnje dugove poljoprivrednih penzionera zbog toga što nisu imali da uplate doprinose pa im se i ta najniža penzija često dodatno umanjuje.

– Položaj ove kategorije najstarijih bi se popravio usvajanjem izmena Zakona o PIO i za najnižu penziju osnovica bi bila bar 32 odsto prosečne zarade bez poreza i doprinosa na zarade u prethodnoj godini pa bi tada najniža penzija u svim kategorijama penzionera iznosila oko 18.000 dinara. Tako određen iznos nije dovoljan za preživljavanje, ali bi bio veći od socijalne pomoći i jednak za sve kategorije penzionera. Izmene člana 76. Zakona o PIO kojim bi najniže penzije svih kategorija penzionera bile izjednačene ustavno se ne bi mogle osporiti i njima bi vlast pokazala da im je zaista važno preživljavanje oko 560.000 ili jedne trećine penzionera u Srbiji čije su penzije niže od 18.000 dinara – ističe naš sagovornik.

Za tako određenu visinu najniže penzije PIO fondu bi mesečno trebalo oko 2,3 milijarde dinara ili oko 27 milijardi dinara godišnje, što je 0,41 odsto BDP-a. I s tim utroškom u povećanju sume na penzije ukupan trošak za penzije ne bi prelazio 11 odsto BDP-a koliko je sa MMF-om dogovoren limit, a poljoprivredni penzioneri bi imali razloga da počnu da uplaćuju sebi doprinose i sutra ostvare pristojniju penziju – zaključuje Tamburić.

VEĆI KREDIT ZNAČI I VEĆU CENU ODLAGANJA Evo koji su uslovi za novi moratorijum

<https://www.blic.rs/biznis/veci-kredit-znaci-i-vecu-cenu-odlaganja-evo-koji-su-uslovi-za-novi-moratorijum/wcjbse>

Rate možete odložiti za šest meseci, a dodatni trošak zavisi od toga koliko vam je kredita preostalo i koliki je broj rata. Što je kredit veći, i cena odlaganja je veća.

Oni koji od banke zatraže nove olakšice za otplatu kredita, a koje podrazumevaju grejs period od šest meseci, moraju biti spremni na to da će na kraju banci vratiti veći iznos od predviđenog prvobitnim planom otplate, pišu Biznis i finansije.

Koliko će morati da izdvoje više novca, zavisi od nekoliko faktora – visine preostalog iznosa čiju otplatu odlažu, broja preostalih rata, kao i kamatne stope po kojoj su uzeli pozajmicu. Što je glavnica veća i što je duži preostali period otplate, to je i veća razlika, naravno, u korist banke.

Razlika u odnosu na prva dva moratorijuma je što rata posle odlaganja neće biti veća u odnosu na ranije, ali će zbog toga broj rata biti veći od prvobitnog plana otplate. Takođe, za ovu olakšicu, za razliku od prve dve koje su se realizovale po automatizmu, moraćete da se prijavite.

Ukoliko ste klijent banke u kojoj odlažete neku od obaveza, dovoljna je samo lična karta. Ukoliko ste klijent neke druge banke, potrebno je da dostavite potvrdu o primanjima, zaposlenju, odnosno penzione čekove za poslednja tri meseca. Oni koji kredit odlažu zbog gubitka posla moraju da dostave potvrdu iz Nacionalne službe za zapošljavanje.

Tako, na primer, onoga kome je preostalo da vrati 100.000 za 12 meseci, odlaganje će koštati nepune 4.000 dinara, ali će zato onaj ko je zadužen za još 600.000 koje bi trebalo da vrati za 83 meseca, odlaganje platiti čak 53.000. Koliko će rata više morati da plati, zavisi od računice koja mora da bude takva da anuiteti nakon odlaganja ne budu veći od onih pre grejs perioda.

Ove olakšice, osim na kredite, odnose se i na kreditne kartice i dozvoljeni minus, a mogu ih ostvariti fizička lica, poljoprivrednici i privrednici.

Ekonomista Ljubodrag Savić kaže za Zaštitnik potrošača da su nove olakšice i novi način za banke da dodatno zarade novac i naplate svoje usluge.

"U vremenu korone "nema besplatnog ručka" i potrošači moraju na to da računaju. Zato bi bilo poželjno da svako napravi strategiju kako da otplati svoj kredit, ali bojim se da njegovo odlaganje nije pravo rešenje, jer nas to svakako čeka, plus klijenti plaćaju i dodatne troškove u zavisnosti od toga koliko kredita je ostalo. Tako da kome je to jedino rešenje nekog problema, to bi trebalo da uradi, dok bi oni koji nemaju problema sa otplatom postojećih kredita, ovo trebalo da ignorišu. Ove mere su namenjene onima koji zbog cele situacije sa koronavirusom imaju problema sa nedostatkom prihoda ili sa nestabilnim prihodima, ali svakako potrošači treba da uzmu u obzir da nam tek predstoje finansijski problem", kaže Savić.

S druge strane, Ljubomir Madžar, profesor Ekonomskog fakulteta u Beogradu, kaže da ove mere imaju zadatak da odlože obavezu isplate kredita i da zahteva odgovorno ponašanja i banaka i građana u ovim osetljivim trenucima kada nam predstoje teškoće sa kojima se možemo suočiti.

"Potrošači treba dobro da prouče uslove i tipske ugovore i da pročitaju sve, čak i ono malim slovima što je napisano kako bi napravili pravu računicu da li im se isplate nove olakšice, pogotovo što visine preostalog iznosa čiju otplatu odlažu, zavisi od mnogo faktora kao što broja preostalih rata, kao i kamatne stope po kojoj su uzeli pozajmicu. Svaki dug je zao drug, ali ukoliko ne možete da isplatite svoje kredite, preostaje vam jedino da produžite otplatu, što nije loše ukoliko baš nemate kud. Što je duže odlaganje, to je i veća razlika i zbog toga bi klijenti trebalo sve da uzmu u obzir, jer proći će i šest meseci, a ekonomske procene nisu uopšte optimistične", kaže Madžar.

“GOŠU-ELEKTROOPREMU“ NIKO NEĆE: Neuspešna četvrta prodaja imovine preduzeća iz Smederevske Palanke

<https://www.novosti.rs/vesti/ekonomija/955043/gosu-elektroopremu-niko-nece-neuspesna-cetvrta-prodaja-imovine-preduzeca-smederevske-palanke>

ČETVRTA prodaja imovine stečajnog dužnika “Goša-elektrooprema“ iz Smederevske Palanke proglašena je neuspešnom.

Agencija za licenciranje stečajnih upravnika objavila je da ni za ovu zakazanu prodaju nije bilo zainteresovanih lica.

Na prodaju su bili ponuđeni poslovna zgrada u Smederevskoj Palanci, oprema i zalihe. Nekretnina u industrijskoj zoni je površine 3.960 kvadratnih metara i nalazi se na 18 ari placa, a početna cena bila je 17,2 miliona dinara.

Vrednost opreme i zaliha je 481.658 dinara.

N1/NOVA.RS

Pavlović: Firme Radoičića i Veselinovića u 2019. zaradile 63 miliona evra

<https://rs.n1info.com/vesti/pavlovic-firme-radoicica-i-veselinovica-u-2019-zaradile-63-miliona-evra/>

Novinarka KRIK-a Bojana Pavlović rekla je u "Utisku nedelje" da su prihodi samo dve firme konverznih biznismena Milana Radoičića i Zvonka Veselinovića bliskih vlastima u Srbiji, a koje popločavaju ulice u Beogradu, u 2019. godini iznosili 63 miliona evra i da je važno da se spomenu veze koje oni imaju u politici.

Nova.rs podseća da je građevinski materijal za popločavanje nekoliko ulica u centru Beograda nabavljen je od firme "Granit-peščar" u kojoj četvrtinu vlasništva imaju Zvonko Veselinović i Milan Radoičić.

„Važno je da se spomenu veze koje oni imaju u politici. KRIK je objavio fotografiju Zvonka Veselinovića sa bratom predsednika Andrejom Vučićem kako sede u jednoj prilično lagodnoj, prijateljskoj atmosferi koja ne može da se podvede pod onu slučajnu uličnu fotografiju“, rekla je Pavlović u Utisku nedelje.

Objavili smo, takođe, i fotografiju Milana Radoičića sa Bedžetom Pacolijem na jahti, napomenula je Pavlović, dodajući da su time samo želili da ukažu da su oni, i sa jedne i sa druge strane političkog spektra, jednako zastupljeni.

„Njima su politički vrh Srbije i Kosova jednako dostupni“, napomenula je Pavlović.

Bojana Pavlović je novinarka KRIK-a koja se našla u centru pažnje nakon što je slikala predsednikovog sina Danila Vučića u kafiću u društvu Aleksandra Vidojevića, huligana kog prema istraživanju KRIK-a policija dovodi u vezu sa kavačkim klanom, nakon čega su je presrela trojica muškaraca i oduzela telefon, navodi Nova.rs.

Na pitanje Olje Bečković da li je saznala ko su ljudi koji su joj oduzeli telefon i tražili da izbriše te fotografije, ona je rekla da je od sedmorice, osmorice muškaraca koju su joj prišli to večer, samo jedan pokazao "nešto što je ličilo na službenu legitimaciju".

„Samo vojna policija je odgovorila da me je jedan njihov pripadnik legitimisao. Dakle, svi ostali ljudi koji su tu bili ne znamo ko su“, navela je Pavlović.

Ona je dodala da se taj incident dogodio u ulici Svetozara Markovića, u centru Beograda, u 21 sat, ali da je zanimljivo što je tužilac rekao da nije bilo sigurnosnih kamera.

„Došla sam sutradan, prošla ulicom i izbrojala šest kamera, tako da je interesantno da sigurnosne kamere ni u Beogradu očigledno ne rade onda kada bi trebalo da rade. Pitanje je kada sledeći put ponovo neće raditi“, rekla je novinarka KRIK-a.